

er omfattet af de to nævnte direktiver, åbner et rådsdirektiv af 25. juli 1967 (nr. 67/531) mulighed for på lige fod med værtslandets egne statsborgere at indgå forpagtningskontrakter (artiklerne 1 og 3). De former for landbrugsvirksomhed, der omfattes af direktivet er efter artikel 2 de samme som de af ovenfor nævnte direktiver omfattede virksomheder.

Rådsdirektiv nr. 67/654/EØF af 24. oktober 1967 om de nærmere bestemmelser for virkeliggørelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for skovbrug

Direktivet pålægger (artikel 1) medlemsstaterne pligt til at ophæve restriktioner i adgangen for andre medlemsstaters statsborgere til at etablere sig og til at udveksle tjenesteydelser inden for skovbrug, der omfatter sådanne virksomheder, som er opregnet i bilaget til direktivet. De restriktioner, der skal ophæves, opregnes i artikel 3 og angår særligt sådanne, der medfører forskelsbehandling mellem en medlemsstats egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater. I artikel 4 angives, hvilke udvekslinger af tjenesteydelser, der omfattes af direktivet. Ifølge artikel 5 skal der sikres lige adgang til medlemskab af faglige organisationer, dog således at lederposter kan forbeholdes landets egne statsborgere, når den pågældende organisation i kraft af love eller administrative forskrifter deltager i udøvelsen af offentlig virksomhed. Artikel 6 forudsætter anerkendelse af vandels- og solvensattester, som er udstedt i de andre medlemsstater (og ikke over 3 måneder gamle), for så vidt sådanne attester kræves for medlemsstatens egne statsborgere. Medlemsstaterne skal ifølge artikel 7 afholde sig fra enhver støtte til sine statsborgere, der kan fordreje etableringsadgangen.

Rådsforordninger nr. 2141/70 og 2142/70 af 20. oktober 1970 om henholdsvis den fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og den fælles markedsorganisation for fiskeriprodukter.

Etableringsretten inden for fiskerierhvervet er omhandlet i de 2 basisforordninger nr. 2141/70 og 2142/70 samt i de overgangsordninger for fiskerierhvervet, som findes i traktaten vedrørende Danmarks, Irlands, Norges og Storbritanniens tiltrædelse af det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Efter artikel 2 i rådsforordning nr. 2141/70

af 20. oktober 1970 skal alle fiskerfartøjer, der sejler under et af medlemsstaternes flag og er indregistreret inden for fællesskabets territorium, tilsikres en lige adgang til udøvelse af fiskeri i de farvande, der hører under et medlemslands suverænitet eller er underlagt dets jurisdiktion.

Medlemsstaterne skal underrette de andre medlemsstater og Kommissionen om alle de af dem påtænkte ændringer i den i henhold til art. 2 fastsatte fiskeriorde (artikel 3).

Der vil efter artikel 4 af Rådet kunne gøres undtagelse fra hovedreglen for så vidt angår adgangen til visse fiskeriområder, der er beliggende inden for en grænse af 3 sømil regnet fra kystmedlemsstaternes basislinier for bestemte former for fiskeri og inden for et tidsrum af højst 5 år regnet fra forordningens ikrafttræden, d.v.s. den 1. februar 1971. Sådanne områder vil i givet fald kunne forbeholdes den lokale kystbefolkning, hvis denne er væsentlig afhængig af fiskeriet i sådanne områder.

I den anden rådsforordning nr. 2142/70 af 20. oktober 1970 om den fælles markedsorganisation for fiskeriprodukter er i artikel 23, stk. 2, fastsat, at medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, har lige vilkår for adgang til havne og anlæg ved førstehåndsafsætningen samt til alle tekniske installationer og udrustninger i forbindelse hermed.

Der foreligger endnu ikke gennemførelsesbestemmelser, hvori de nærmere kriterier for, hvilke eventuelle krav der skal være opfyldt, for at et fiskerfartøj hjemmehørende i et medlemsland vil kunne drive fiskeri fra en basishavn beliggende i et andet medlemsland.

Overgangsordningen i forbindelse med fællesmarkedets udvidelse er indeholdt i tiltrædelsestraktatens artikler 100-103.

I medfør af artikel 100 kan medlemsstaterne, uanset artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2141/70, indtil 31. december 1982 begrænse udøvelsen af fiskeri, inden for en grænse på 6 sømil, til at finde sted fra fartøjer, der traditionelt fisker i disse farvande, og ud fra havne i det geografiske kystområde; fartøjer fra andre områder i Danmark kan dog fortsat udøve fiskeri i de grønlandske farvande senest indtil 31. december 1977. I det omfang medlemsstaterne benytter sig af denne afvigelse kan de ikke vedtage bestemmelser om vilkår, der er mindre